

Tretji pritožbeni razlog: Napačna razlaga členov 8 in 12 Akta o volitvah (1976) in člena 3.3 Poslovnika, ker razlog nezdržljivosti, ki je bil uporabljen za O. Junquera, ne spada v volilni postopek. Ni mogoče sklepati, da lahko država določi naveden razlog nezdržljivosti v skladu s predpisi o volilnem postopku iz Akta o volitvah (1976). V sklepu je bilo napačno uporabljeno pravo, ker ni bilo ugotovljeno, da sta člen 13.3 Akta o volitvah (1976) in člen 4.7 Poslovnika v nasprotju s členom 39 Listine (oba odstavka) in členom 21(2) Listine, ker določata omejitve pravic v nasprotju s členom 52(1) in (2) Listine. Sklep je napačen, ker v njem ni bilo upoštevano dejstvo, da se je Listina v normativni hierarhiji povzpela na raven primarnega prava Evropske unije. Zaradi uporabe predpisov, ki so v nasprotju z Listino, je sporni akt očitno odločba, ki učinkuje na pravni položaj O. Junquera in ki jo je mogoče izpodbijati v skladu s členom 263 PDEU, zato je bilo v izpodbijanem sklepu napačno uporabljeno pravo. **Podredno**, v sklepu bi morala biti za člen 13.3 Akta o volitvah (1976) in za člen 4.7 Poslovnika podana razlaga, ki je v skladu s pravicami, varovanimi z Listino, in s sodno prakso Sodišča Evropske unije, pri čemer bi bilo treba upoštevati tudi izredne okoliščine v konkretni zadevi in informacije, ki jih je Evropski parlament že imel na voljo. V izpodbijanem sklepu je bilo napačno uporabljeno pravo, ker ni bilo sprejeto, da je bilo v obravnavani zadevi mogoče ugotoviti, da je prišlo do netočnosti v skladu s členom 4.7 Poslovnika, na podlagi katerega bi Evropski parlament lahko zavrnil razglasitev, da je poslanski sedež prost, oziroma priznal uporabljen razlog nezdržljivosti. Zato je bilo v izpodbijanem sklepu napačno uporabljeno pravo, ker je sporni akt odločba s pravnimi učinki na položaj O. Junquera, tako da je zoper ta akt mogoče vložiti tožbo v skladu s členom 263 PDEU.

Četrti pritožbeni razlog: V izpodbijanem sklepu je bilo napačno uporabljeno pravo, ker se je štelo, da pobuda predsednika Evropskega parlamenta v skladu s členom 8 Poslovnika ni obvezna na podlagi prava Unije. Pravni red je treba razlagati kot celoto in na podlagi člena 39 Listine (katerega uporaba je za države članice v skladu s členom 51(1) Listine zavezujoča), dolžnosti lojalnega sodelovanja, člena 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije in člena 6 Poslovnika je spoštovanje pravic O. Junquera obvezno, če Evropski parlament državo članico obvesti o stanju v skladu s členom 8 Poslovnika. V izpodbijanem sklepu je bila podana napačna obrazložitev, da v obravnavani zadevi ne gre za posebne okoliščine, v katerih se neukrepanje Evropskega parlamenta šteje za akt, zoper katerega je mogoče vložiti tožbo (več predhodnih zahtev za varstvo imunitete O. Junquera, ki niso bile obravnavane, zlasti pa sodba Sodišča Evropske unije, s katero je bil priznan njegov status izvoljenega [člana Evropskega parlamenta] in na podlagi katere je mogoče ugotoviti kršitev njegovih pravic zaradi neobstoja zahteve za odvzem njegove imunitete). V izpodbijanem sklepu je bila podana napačna razlaga v zvezi s tem, da v teh posebnih okoliščinah primera zavrnitev obravnavanja zahteve za nujno varstvo iz člena 8 Poslovnika pomeni odločitev, ki nima pravnih učinkov na položaj O. Junquera pri varstvu njegove imunitete, zato je zoper njo mogoče vložiti tožbo v skladu s členom 263 PDEU.

(¹) UL L 278, 8.10.1976, str. 5.

Pritožba, ki jo je PlasticsEurope vložila 25. februarja 2021 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-207/18, PlasticsEurope/ECHA

(Zadeva C-119/21 P)

(2021/C 163/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: PlasticsEurope (zastopnika: R. Cana, avocat, E. Mullier, avocate)

Druge stranke v postopku: Evropska agencija za kemikalije, Zvezna republika Nemčija, Francoska republika, ClientEarth

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-207/18;

— sporni akt razglasi za ničen;

- alternativno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da bo odločilo o predlogu pritožnice za razglasitev ničnosti;
- toženi stranki na prvi stopnji naloži plačilo tega postopka, vključno s stroški postopka pred Splošnim sodiščem, vključno s stroški intervenientov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Diskrecijske pravice, ki jo ima Evropska agencija za kemikalije (ECHA) pri ocenjevanju snovi za identifikacijo snovi, ki so vzrok za veliko zaskrbljenost na podlagi člena 57(f) Uredbe (ES) 1907/2006 ⁽¹⁾ (Uredba REACH) ni mogoče razlagati tako, da ima ECHA popolne in neizpodbojne proste možnosti, da napravi očitne napake pri izbiri in presoji „znanstvene dokazanosti“ iz člena 57(f). Splošno sodišče pa je to sprejelo s tem, da je presodilo, da je mogoče očitno napako pri presoji ugotoviti le, kadar ECHA povsem in napačno ni upoštevala zanesljive znanstvene raziskave in bi vključitev te raziskave celovito presojo dokazov spremenila tako, da končna odločitev ne bi bila smiselna. Splošno sodišče je sprejelo tudi, da se ECHA lahko opre na rezultate nezanesljivih znanstvenih raziskav in da njihova šibka zanesljivost ne onemogoča, da se jih upošteva. Splošno sodišče je šlo še dlje in je sprejelo upoštevanje nezanesljivih in neopredeljivih znanstvenih raziskav, kadar njihovi rezultati podpirajo ciljno hipotezo ECHA o domnevni nevarni lastnosti snovi. S tem je splošno sodišče napačno uporabilo pravo in kršilo načelo znanstvene odličnosti.
2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, napačno razlagalo člen 57(f) Uredbe REACH in kršilo pravico pritožnice do izjave, ker je napačno razlagalo navedbe pritožnice v zvezi s tem, da je treba dokazati, da je snov vzrok za enako raven zaskrbljenost kot so učinki snovi, opredeljenih na podlagi člena 57, od (a) do (e), Uredbe REACH.
3. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri presoji dokazov v zvezi z navedbami pritožnice glede zanesljivosti znanstvenih raziskav in je izkrivilo predložene mu dokaze.
4. Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da je ocena znanstvenih dokazov, ki jo je napravila ECHA, v skladu s previdnostnim načelom, napačno razlagalo to načelo in torej napačno uporabilo pravo.
5. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da posredniki niso izvzeti iz postopka identifikacije na podlagi členov 57 in 59 uredbe REACH, ker se ti določbi nanašata zgolj na notranje lastnosti snovi, ne pa na njeno uporabo (ki bi vključevala, ali je snov intermediat), in ni bilo nesorazmerno, da je ECHA opravila tako identifikacijo.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. februarja 2021 vložila International Skating Union zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-93/18, International Skating Union/Evropska komisija

(Zadeva C-124/21 P)

(2021/C 163/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: International Skating Union (zastopnik: J.-F. Bellis, avocat)